

Actiedag 31 mei sloot perfect aan bij malaise Vlaamse overheid

Nieuws maandag 4 juli 2022

Dat de ACOD gezamenlijk een vuist zou maken tegenover het gedrag van alle Belgische regeringen stond in de sterren geschreven. Dat deze actiedag een groot succes zou zijn eveneens. Alle aangesneden thema's matchen perfect met de malaise die we momenteel beleven bij de Vlaamse regering.

1. Verhoging van de koopkracht

Dit vragen we al 22 jaar en eisen we opnieuw in een onderhandeling over een sectoraal akkoord. Deze onderhandelingen geraken maar niet van start. Een hoofdreden is dat minister Somers dit wil koppelen aan het dossier '5 Sporen' waarin naast een nieuw beloningsbeleid en de verhoging van de tweede pensioenpijler ook sprake is van een nieuwe aanval op de ziekteregeling waardoor de statutairen die nu de volle 100 procent loon blijven behouden voortaan bij langdurige ziekte na een of meer maanden - de termijn zou afhankelijk zijn van de onderhandelingen - zouden gelijkgesteld worden met de privésector. De vakbonden staan daar recht tegenover met hun voorstellen en vragen een bijkomende ziekteverzekering voor langdurig ziek contractueel personeel. Men wil geld afnemen van zieke mensen en dit stoppen in de tweede pensioenpijler. Men vergeet hierbij dat de ziekteregeling van statutair personeel deel uitmaakte van vorige sectorale akkoorden, waar deze regeling een compensatie was voor het ontbreken van een baremieke verhoging.

In de toekomst wil men het statutair ambt laten uitdoven. Wie statutair is zou dat blijven, wie nieuw is wordt contractueel geworven. Uiteraard zullen we ons hiertegen verzetten. Slechtere ziekteregeling, minder pensioen. Neen, we zullen ernaar streven dat er meer statutairen komen, betere lonen en betere pensioenen.

We hadden op het Sectorcomité 18 ook meermaals gevraagd naar een verhoging van de onkostenvergoeding voor thuiswerk, gelet op het verplichte thuiswerk tijdens corona. Daarvan is niets in huis gekomen. Nu komen daar de torenhoge energieprijzen bovenop. Ondertussen bespaart de Vlaamse regering volop op haar gebouwen waarin nog slechts voor 60 procent van het personeel een werkplek is voorzien. Dus, als iedereen op dezelfde dag naar kantoor zou gaan, moeten vier op tien medewerkers rechtstaan! Eentje om eens te overwegen als actie en duiding.

2. Een betere sociale dialoog en garantie van de syndicale vrijheden

Dit onderwerp staat ook hoog op de Vlaamse agenda, gelet op het gebrekkige overleg met minister Somers en bij uitbreiding met de regering Jambon. Tegen minister Somers hebben we zelfs samen met LRB een vertrouwensbreuk gesignaleerd aan de Vlaamse regering. Dit euvel geraakt moeilijk uitgeklaard en verstoort zwaar de werking binnen beide sectoren.

Liegende ministers: dat hoort niet! De situatie is tegenover vroeger toch sterk veranderd, toen ministers nog hun verantwoordelijkheid namen en zelf hun ontslag indienden als zij of zelfs hun kabinet of administratie de mist ingingen. Aangaande syndicale vrijheden stellen we enkel nog vast dat er een soort van dictatuur is en er

bij onderhandelingen en overleg, in geval van groot dispuut tussen Vlaamse regering met de drie vakbonden, niet meer naar een oplossing via sociale dialoog wordt gezocht. We zullen in de toekomst toch harder moeten gaan optreden.

3. Investeren in de openbare sector en kwalitatieve jobs

Vlaanderen heeft zich de voorbije jaren al meer in een kwaad daglicht geplaatst. Zie dossiers als PFOS/PFAS (niet alleen in Zwijndrecht), de malaise bij Opgroeien Regie (Kind en Gezin met een nieuwe naam) in de kinderopvang en we kunnen nog een eindje doorgaan. Dit is allemaal te wijten aan de overvloedige besparingen op personeel door opeenvolgende Vlaamse regeringen. Inspecties waren niet nodig want deze zouden de bedrijven kunnen schaden. Alles voor de vriendjes van Voka en Unizo ten koste van de bevolking. Dan zwijgen we nog over de aanpak van de coronacrisis tijdens dewelke ettelijke miljoenen vloeiden naar malafide privéfirma's, terwijl het weinige personeel van het agentschap Zorg en Gezondheid schitterde in efficiëntie en de trein nog op de rails hield. Vele en vele miljoenen worden naar privébedrijven gesluisd voor consultancyopdrachten die mits werving van eigen mensen maar een derde van dat geld zouden kosten. ACOD Overheidsdiensten Vlaams beklemtoont meer dan wie dan ook dat er moet geïnvesteerd worden in de openbare sector en dat er meer kwalitatieve jobs moeten komen.

4. Versterking van de pensioensystemen

Er wordt steeds geopperd dat de staatspensioenen de hoogste zijn. Dit is een grove leugen, als we vergelijken met vele privébedrijven waar er een degelijke tweede pensioenpijl is. Voor het contractueel personeel bij de Vlaamse overheid wil men binnen drie jaar gaan naar 5 procent, terwijl 8,5 procent het equivalent zou opleveren van het ambtenarenpensioen.

Een privépensioen kan aangevuld worden met een tweede pijl die kan gaan tot 9,5 procent. Als men weet dat twee derde van het personeel uit de private sector van deze tweede pijl geniet, dan begrijpt men dat wij niet de hoogste pensioenen van Vlaanderen hebben. Het pensioen mag uiteraard iets meer zijn!

Alle actiepunten van de stakingsdag kwamen voor in het dossier van de 5vSporen. Het spreekt vanzelf dat dit voor ons een eerste test was om te peilen naar actiebereidheid. Deze was meer dan geslaagd. We hadden vooraf bepaald om één sluis te bezetten. Er waren een driehonderd rode actievoerders aan de sluis van Wintam verzameld, aangevuld door een veertigtal blauwe. Groen blonk uit door afwezigheid. Toch waren er verscheidene sluizen gesloten door acties van onze sluiswachters. Meer nog, ook de zeehavens van Antwerpen, Gent en Zeebrugge deelden mede klappen uit aan de Vlaamse regering door acties van verkeersleiders, matrozen en schippers waardoor geen loods aan boord geraakte en er meer dan 100 schepen de havens niet in of uit konden.

We werden al meermaals uitgenodigd door minister Somers en op 13 juni waren we gevraagd door minister-president Jambon, die opeens tijd vond om met de vakbonden te spreken. Dit heeft ongetwijfeld te maken met de actiebereidheid die er duidelijk was en is. De Vlaamse regering heeft opnieuw haar toponderhandelaar Dirk Vanderpoorten uit de kast gehaald. Deze was eerder voorzitter van het Sectorcomité 18 en is secretaris-generaal bij het departement WSE. Hij was het die de VIA 6-onderhandelingen tot een goed einde heeft gebracht, met als resultaat meer koopkrachtverhoging en meer jobs in de zorg. Wij zullen echter scherp moeten blijven. Dit betekent de onderhandelaar en vooral de Vlaamse regering onder druk blijven zetten met het ultieme stakingswapen achter de hand. Open VLD en vooral NVA willen af van de ambtenaren, maar wij denken niet dat de bazen van NVA, zijnde Voka, tevreden zullen zijn met stakingen bij de binnenvaart en de

zeevaart. Principes tegenover veel geldverlies voor hun bedrijven, dat wordt hun keuze. Zeker nu tijdens de energiecrisis willen wij de economie niets in de weg leggen. Wat er gebeurt, zal het gevolg zijn van het gedrag van de Vlaamse regering!

Jan Van Wesemael, Chris Moortgat